

ת"ד 1623/08/13 - מדינת ישראל נגד אשר אבישר

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 1623-08-13 מדינת ישראל נ' אבישר
בפני כבוד השופט יעקב בכר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אשר אבישר

הנאשם

הכרעת דין

1. ראשית דבר:

הריני מזכה מחמת הספק את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

2. העבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום:

א. גרימת נזק לרכוש או אדם - תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961

ב. רשלנות - סעיף 62(2) לפקודת התעבורה {נוסח חדש}, התשכ"א - 1961, בקשר עם סעיף

38(2)(3) לפקודת התעבורה {נוסח חדש} { התשכ"א - 1961

ג. אי הבטחת נוסע בעת ירידתו - תקנה 81(1) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961

ד. חבלה של ממש - סעיף 38(3) לפקודת התעבורה {נוסח חדש} { התשכ"א - 1961

3. כתב האישום:

על פי כתב האישום, בתאריך 20/8/12 נהג הנאשם במונית בנהריה ברחוב ארלוזורוב ועצר על מנת להוריד נוסעת. על פי כתב האישום משעצר החלה לרדת מן המונית נוסעת בשם מרים ביליץ ילידת 1931. על פי הנטען

בכתב האישום, הנאשם נהג ברשלנות בכך שלא הבטיח את שלומה ובטונה של הנוסעת הנ"ל, הנאשם החל בנסיעה בעוד שהנוסעת בתהליך ירידה מהמונית ובגין כך נפלה על הכביש ונחבלה. כתוצאה מהתאונה, נחבלה הנוסעת חבלה של ממש.

4. העדים שהעידו בפניי:

מטעם התביעה העידו:

- השוטר רס"ב אליהו שמואל.
- גב' מרים ביליץ - הנוסעת שנחבלה (להלן: "הנוסעת")
- גב' יהושוע לאה - בתה של מרים (להלן: "בת הנוסעת")
- גב' מזל ברנס - הנוסעת הנוספת והמטפלת של הנוסעת (להלן: "המטפלת")

מטעם ההגנה העיד:

- הנאשם בעצמו

5. דין והכרעה:

בבואו להכריע, שקל בית המשפט את השיקולים שיפורטו להלן:

א. גרסתה של הנוסעת:

בעדותה בדיון מיום 22/1/15 (להלן: "הדין") העידה הנוסעת מספר דברים עיקריים (עמוד 2 שורות 14-17 לפרוטוקול הדין):

- נסעה מהעיר הביתה במונית. כשהמונית הגיעה ליעד, הוציאה רגל אחת החוצה והרגישה כאילו גלגל מסתובב ונוסע.
- מעדה על הרצפה ולא זוכרת את הנהג. כמו כן, ישבה מאחור כשהמטפלת יושבת לידה. המטפלת יצאה ראשונה מצד אחד והנוסעת יצאה מצד שני. כמו כן, הייתה שבוע ימים בבי"ח בגין שבר עם פצע.

ב. גרסתה של יהושוע לאה (בתה של הנוסעת):

בעדותה בדיון, העידה מספר דברים עיקריים (עמוד 2 שורות 24-28 לפרוטוקול הדין):

· המטפלת התקשרה אליה והודיעה לה כי אמה נחבלה בתאונה. המטפלת סיפרה לה כי הנאשם לקח אותם לקופ"ח ואחר כך לבי"ח.

· לנוסעת נערכו צילומים והתברר כי יש לה שבר.

ג. גרסתה של גברת ברנס:

היא המטפלת של הנפגעת ונסעה יחד עמה במונית. בעדותה בדיון, העידה המטפלת מספר דברים עיקריים (עמוד 3 שורות 5-10 לפרוטוקול הדיון):

· כשהמונית הגיעה לרחוב של הנפגעת, עצר את המונית. היא ירדה ולא הספיקה להגיע לצד של הנוסעת. הנוסעת פתחה את הדלת והתחילה לרדת. אז, כשהגיעה אליה המטפלת, הנוסעת הורידה רגל אחת והמונית נסעה. היא ניסתה לייצב את עצמה ולא הצליחה וגם המטפלת לא.

· הנאשם עצר מיד ולא נסע במהירות שיא. כמו כן, הנאשם לקח אותן לקופ"ח ומשם הופנו הן לבי"ח.

ד. גרסת הנאשם:

עפ"י הודעתו במשטרה, מסר הנאשם מספר דברים עיקריים (עמוד 1 שורות 1-2 ועמוד 2 שורות 3-32 להודעה):

· לא התחיל בנסיעה אלא עמד בעמידה מוחלטת והנוסעת אישה המבוגרת שנתמכת במקל פתחה את הדלת ומעדה. אז, יצא לעזור לה, הרימה מהרצפה, נתן לה מים והציע לה לקחת אותה לטיפול רפואי והיא סירבה. לאחר מכן, חזר ופינה אותה לקופת חולים.

· הנוסעת ישבה במושב האחורי ונחבלה מאחר ומעדה על המרפק בצאתה מהמונית, חרף העובדה שהמטפלת שלה ביקשה ממנה להמתין לעזרתה ביציאה

· המונית עמדה במצב "פרקינג" ולא זזה. הנוסעת מעדה כי היא לא יציבה וזקוקה לעזרה. הנוסעת אחזה בידה מקל ואולי זה סיבך אותה בירידה מהמונית.

כמו כן, בהודעה על תאונת דרכים שמילא הנאשם, תיאור הוא את קרות האירוע:

"הגעת לכתובת הלכוחה ברח' הנ"ל ובמצב עצירה מוחלטת תוך כדי שהיא לא ממתנה לעזרת שלה שנסעה יחד איתה במונית היא פותחת דלת ומאחר והיא אישה מבוגרת ולא יציבה היא מעדה ונפלה על הכביש ופיניתי אותה לקופ"ח מקצועית לאחר כ- 10 דקות"

יתרה מכך, בעדותו ובחקירתו הנגדית בדיון, העיד הנאשם מספר דברים (עמוד 3 שורות 17-21

ועמוד 4 שורות 24-2 לפרוטוקול הדיון):

- הנאשם כבר הסיע בעבר את הנוסעת והמטפלת .
- בקורות האירוע, עמד בעמידה מוחלטת ולא זז מילימטר. היה ב"פרקינג".
- הנוסעת פתחה את הדלת לבד, בעוד המטפלת אמרה לה אל תזוזי עד שאני אגיע. הנוסעת איבדה את שיווי המשקל בלי להמשיך עם הרגל השנייה. המטפלת תקפה אותו ושאלה למה נסע. לאחר שנחבלה, מיד לקח אותה לקופת חולים ולבית החולים. הנאשם העיד כי אם הנוסעת הייתה לבד, היה יורד בעצמו ומסייע לה לרדת מהרכב.
- הנוסעת הוציאה את המקל, את הרגל השנייה וכשהיא אוחזת במקל היא כבר ביצעה את תנועת הנפילה עם המרפק. במהלך האירוע, ראשו היה מסובב לאחור על מנת לראות שהנוסעת מסיימת את פעולת הירידה מהרכב. כמו כן, חזה בנפילתה של הנוסעת מהתחלה ועד הסוף וניסה להושיט יד ולתפוס אותה.

ה. המחלוקת:

- אין מחלוקת כי הגברת ביליץ מרים נחבלה חבלה של ממש, שעה שירדה מהמונית.
- המחלוקת הינה האם החבלה הינה בשל כך שהנאשם לא המתין להשלמת הירידה והחל בנסיעה בטרם הבטיח כי אכן הגברת ביליץ ירדה מהמונית.

ו. הכרעה:

- לאחר שבחנתי את גרסאות הצדדים, דעתי היא כי אין ביכולתי להעדיף במקרה דנן גרסה אחת על פני השנייה וכי יש לזכות את הנאשם מחמת הספק מהעבירות דלעיל המיוחסות לו בכתב האישום וזאת בשל הנימוקים העיקריים כדלקמן:
- אין לומר כי הגברת ברנס הינה עדה ניטרלית ולפיכך, בפני בית המשפט שתי גרסאות - אחת, של נהג המונית והאחרת, של הנוסעת והמטפלת. כמו כן אין ממצא השול מי מהגרסאות, אין עדים נוספים לתאונה וכאמור לא היה ביכולתי במקרה דנן להעדיף גרסה אחת על פני רעותה. הנאשם העיד בצורה ברורה ודבריו הנחרצים הנ"ל של הנאשם הן בהודעה במשטרה והן בדיון מעוררים ספק שהוא זכאי ליהנות ממנו.

ז. סיכומי של עניין:

- הריני מזכה מחמת הספק את הנאשם מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

· זכות ערעור תוך 45 יום

51293 המזכירות תמציא העתק מהכרעת הדין לצדדים

ניתנה היום, ט"ו תמוז תשע"ה, 02 יולי 2015, בהעדר הצדדים.